

Ladislav Kubíček

Máme blíž k opicím, nebo k andělům?

Proč bychom nemohli být anatomicky blízcí opici, když máme jednoho Stvořitele? Ale ponechme teď stranou opice. Ruku na srdce. Zamysleli jsme se někdy my křesťané nad svou příbuzností s anděly? Co když máme blíž k andělům než k opicím? To nás nezajímá? Ve středověku byl život andělů často diskutován na univerzitách, dnes se nad tím usmíváme. Tenkrát byl svět myšlení zaměřen výš, nad člověka. Možná to bylo jednostranně přehnané, budiž. Třeba to byl extrém. A dnešní „opičí“ názory, to není extrém? Říkáme si, že jsme vědci, a existenci andělů popíráme jen proto, že jsou neviditelní. To není extrém? Tušíme, jak se ochuzujeme, když nespolupracujeme se svými anděly strážnými a s anděly druhých, i našich protivníků? Vždyť v nich máme kontrarozvědku, diverzanty, proč jich nevyužíváme? Proč neprožíváme jejich přítomnost ve chvílích opuštěnosti, samoty nebo když se nemůžeme modlit?

Manipulace člověka

Nebezpečí manipulace jsme všichni vystaveni na každém kroku. Je třeba být neustále ve střehu. Je nutno dát si velký pozor na fráze typu: „Je to vědecké.“ „Je to pokrok.“ „To nese doba.“ Jak se manipulaci bránit? V řeči je vždycky nutno používat pravdivé zásady a jasné pojmy. Když je teorie předkládána jako platný zákon, vzniká pojmový zmatek. Je třeba stavět na seriózních základech a zásadně odmítat všechno falešné, utopistické. Domyslíme-li to metafyzicky, manipulace je trestem za to, že lidstvo odmítlo svobodu dítěte Božího. Místo toho, abychom si svědomí dali formovat Duchem svátým, necháváme si ho deformovat vším možným. Všechny zásahy, které by mohly zavánět manipulací, je nutno ihned konfrontovat s Desaterem a s Písmem vůbec. Není-li zde shoda, rozhodně je odmítat a nepodlehout jim.

Hoden je Beránek

„Hoden je Beránek, jenž byl zabit, aby dostal moc, bohatství, moudrost, sílu, čest, slávu a chválu“ (Zj 3,12). Naším úkolem a naší výsadou je oslavovat toho, který nás vykoupil. Vzdávat mu čest, slávu a chválu. Chtělo by to dát si na týden, případně na měsíc předsevzetí a denně ho velebit a klanět se jeho moci, bohatství, moudrosti, síle - aby mu skutečně byla vzdávána chvála a čest. Jak konkrétně? To je téma pro soukromou meditaci. Jinak to bude u řeholnice na Karmelu, jinak u stigmatizované osoby, jinak u ženy nebo muže s civilním povoláním. Denně aspoň čtvrt hodiny s Beránkem na kříži rozmlouvat, dívat se mu do očí a ptát se: „Jak já ti mohu tuto

čest vzdávat? Mám to dělat veřejně? Před svými nejbližšími? Ve svém srdci?“ Nebojme se ptát konkrétně a konkrétní odpověď očekávat. Jak k té oslavě Boží mohu přispět já, aby to bylo „na věky“?

(z knihy *Na minutu s L. Kubíčkem – Zapaluji?*)

Richard Rohr

Betonový bunkr mého já

Sv. Bonaventura a sv. Tomáš Akvinský říkali, že bytí a dobro jsou jedna a táž věc. Dokonce když se dokážeme vrátit do stavu čirého bytí, zažíváme hluboké dobro. Je v tom kontemplativní postoj. Je to perspektiva království Božího. Je v tom původní požehnání. Ježíš rozpoznal království, protože z tohoto kontemplativního středu žil.

Mnohé jiné formy modlitby, kterým nás učili, vyžadují myslet si myšlenky nebo říkat a číst slova. Neříkám, že by byly špatné; jsou evidentně dobré. Ale to všechno můžeme dělat, přemýšlet o Ježíšovi a Marii, číst si žalmy nebo recitovat zpaměti modlitby, aniž bychom své smýšlení změnili. Děláme to podle starého systému. Ego je stále zapojeno. Nemusí to být vědomé, ale myslíme si: „Já jsem střed světa. Mám své pocity. Mám své názory a ve svém betonovém bunkru si teď budu přemýšlet o Ježíšovi.“

A co se asi stane? Nic se nezmění.

Vejce se nerozbilo. Iluze je nedotčena. Když mluvíme o kontemplativní modlitbě, není to přemýšlení o Ježíšovi uvnitř starého systému, ale je to proměna vědomí, kdy se přemístíte na nové místo, nad přehnanou identifikaci se svým ego, nad identifikaci se soukromým, odděleným já. To je pravá a trvalá revoluce.

(meditace pro 2. neděli adventní)

Akce Zachraňme lovosické varhany

zůstává pro naši farnost stále aktuální.

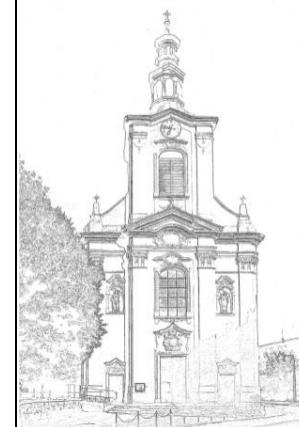
Díky trvajícím ochotě k pomoci od pana Pavla Hruše pokrajují aktivity na opravě varhan v našem kostele.

Naplánované benefiční koncerty je nutno odložit na dobu kdy bude možné je realizovat.

Děkujeme všem, kdo opravu podpořili finančně i všem, kteří se zapojili do přípravy a realizace této akce. Podrobnější informace a způsob jak přispět najdete na internetových stránkách naší farnosti: <https://farnostlovosice.cz/>.

Václav č. 41 (2020)

6. 12. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti sv. Václava v Lovosicích Zahradní 32/2 410 02 Lovosice web: farnostlovosice.cz

2. neděle adventní

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne 9:30
Út, St, Čt 8:00
Pá 16:30

Modlitební skupina

Út Po ranní mši sv.

SULEJOVICE

Kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci, v 8:00

DD Milešov

V době karantény nebude.

- Farní kavárna po dobu karantény nebude.
- Náboženství dětí bude ve čtvrtek jako obvykle.
- Roráty jsou v úterý, ve středu a ve čtvrtek od 8:00.
- Bohoslužeb se nyní může účastnit v našem kostele sv. Václava 65 osob, proto **tuto neděli ani příští nebude mimořádná mše v Sulejovicích.**
- Během vánočních svátků 25.-27.12. chceme nabídnout prostory kostela lidem k zastavení, zamyšlení. Prosíme dobrovolníky, aby se přihlásili k zajištění služeb v kostele. **Zapište se prosím do archu v sakristii.**
- Stále je možnost si v sakristii **zakoupit kalendáře:** závěsný Katolický kalendář (A5) za 49 Kč závěsný Rodinný plánovací kalendář (A3) za 79 Kč

Kardinál Tomáš Špidlík

Genealogie Ježíšova

Stvoření je povolání, které žádá odpověď

Když čteme Ježíšovu genealogii, dlouhou řadu Spasitelových předků, přijde na nás snadno pochybnost: jaký smysl má tato série hebrejských jmen, která nám už nic neříká a která těžko vyslovujeme? Víme, že genealogická řada má velký smysl pro šlechtice, aby dokázali, jak daleko do minulosti sahají kořeny jejich rodiny. Faraónové a jiní teokratičtí vládcové šli v dokazování svého původu ještě dál. Ukazovali, že jejich kmen pochází od bohů, a že tedy mají právo vládnout ostatním. Jaký smysl však má mít genealogie Ježíšova? Pro Židy měl jistě velký smysl důkaz, že Mesiáš pochází z rodu Davidova a že je potomkem Abraháma. Tak odvozuje jeho původ sv. Matouš (1,1-17). Ale sv. Lukáš jde až k Adamovi. Má to význam?

Velkým poselstvím Janova evangelia je, že Ježíš je jednorozený Syn Boží. Jeho sestup do lidské přirozenosti je velké ponížení, vrcholný stupeň pokory. Nedíváme se tedy, že si teologové zvláště ve středověku kladli otázku, proč Bůh zvolil právě tento způsob, aby spasil lidi. Stal se známým traktát: Proč se Bůh stal člověkem (Cur Deus homo)? Chce-li nějaký umělec vytesat sochu velké osobnosti, hledá nejdříve vhodný kámen, který by se k tomu účelu hodil. Když se rozhodl sám Bůh vytvořit svůj obraz a podobu, nehledal kámen, ale sám si stvořil hmotu, do které by svou podobu vtiskl, a to byl člověk. Musí tedy být v člověku samém nějaké předpoklady, že se do nich obraz Boží nejlépe vtiskne. Je v něm něco, co se dá zbožštit, pozvednout do vyššího řádu, něco, co už je v jeho stvoření.

Člověk byl stvořen. Kolikrát jsme to už slyšeli. Ale to, co se slychává často, zevšední, ztratí to posvátný a tajemný ráz. Tak je tomu i s výrazem „stvoření“. Představujeme si to jako nějakou mechanickou výrobu, ve které není nic posvátného. Stvořit člověka je podobné, jako když hrnčíř vyrobí nádobu podle svého vkusu. Když si to tak představujeme, zapomeneme na krásnou myšlenku, kterou rozvíjí sv. Basil ve svých Homiliích na Hexameron, tj. na práci Boží v šesti dnech, jak o tom čteme v bibli. Tam se dává velký důraz na to, že Bůh stvořil svět svým slovem: „Řekl a bylo.“ Slovo je však slovem jenom tehdy, když se rozumí, co se říká. Jinak by to byl jenom prázdný zvuk. A slovo, když se k někomu obrací, očekává odpověď. Nerozumní tvorové, kameny, rostliny, zvířata, jak upozorňuje sv. Basil, zachycují Boží slovo nevědomě a nesvobodně. Člověk byl naopak stvořen jako tvor rozumný a svobodný. To má ovšem důsledky. Mezi Bohem a člověkem

není poměr, jaký je mezi hrnčířem a nádobou, mezi řemeslníkem a jeho výrobkem. Tím, že člověka Bůh oslovil, vzniká mezi nimi osobní vztah. Stvoření je povolání, které žádá odpověď.

V řecké filosofické tradici se označuje velikost člověka jako logikos, logický, že není jenom hmota, ale je v něm rozum, logos, který uvažuje. Tak to vysvětlovali filosofové. Otcové církve si však vzpomněli, že logos znamená původně slovo. V životě Božím, v Nejsvětější Trojici se Syn nazývá Logos, Slovo. Člověk pak je stvořen podle toho Božského Slova, je schopen tedy slova slyšet a slovem navazovat rozhovor s lidmi, ale na prvním místě s Bohem samým. V ráji Bůh člověka oslovil a čeká na jeho odpověď. Ta může být více nebo méně dokonalá. Nejdokonalejší odpověď dal Stvořiteli Ježíš ve svém lidství. V něm tedy dosahuje vrcholu počátečního stvoření. Ve vypravování bible čteme, jak bylo stvoření postupné, od méně dokonalých tvorů k dokonalejším a nakonec k člověku. Pak se vypravuje o dějinách lidstva. Bůh k lidem mluví a ti dávají odpověď více nebo méně dokonalou, až se dojde ke Kristu, který odpovídá Bohu ve všem, přijímá všude Boží vůli jako normu svého života.

A my sami, jak se zařazujeme do tohoto vývoje? Jsme povoláni k tomu, abychom odpovídali Bohu co nejdokonaleji podle vzoru Krista. Tento dialogální charakter naší osoby se nejlépe uplatní v modlitbě. Čím dokonaleji se člověk modlí, tím lépe uskutečňuje sám sebe, jeho povaha je nejenom antropologická, ale i teologická. Tak to napsal Evagrius: „Budeš teologem, když se budeš modlit.“

Říká se žertem, že modlíci se teolog se zásadně liší od teologů studijních, z povolání. Mezi těmi druhými byl prvním had v ráji. On začal s Evou a s Adamem rozhovor „o Bohu“. Před hříchem člověk nemluvil „o Bohu“, ale „s Bohem“. V této souvislosti také pochopíme větu sv. Ignáce z Loyoly, kterou začíná knížku Duchovních cvičení: „Člověk je stvořen, aby Boha chválil a uctíval.“

Cit chvály se projeví tam, kde zjistíme, že jsme něco dobrého a krásného dostali. Úřední chválou Boží je v církvi liturgie. Naše mše má souvislost se starou liturgií židovskou. Židé si v synagogách připomínali všechno to, co v dějinách pro ně Bůh vykonal, a za to mu děkovali, chválili jeho dobročinnost. Řecky se děkování vyjadřuje slovem eucharistie. Při naší liturgii jsme však vynechali dlouhou řadu toho, co Bůh pro lidi udělal v dějinách Starého zákona, a připomínáme si jenom velká dobrodiní novozákonní: narození, smrt, zmrtvýchvstání, nanebevstoupení, tj. celý život Ježíšův, to, co pro nás vykonal ve svém lidství.

Právem se tedy říká, že je člověk svou povahou liturgický: slyší Boží hlas a odpovídá mu díky a chválou za sebe i za všechny generace, které byly před ním.
(nedělní zamýšlení kardinála T. Špidlíka pro 1. neděli adventní; Vatikánské promluvy pro rok 2008/2009)

Jean – Pierre de Caussade

Myšlenky na měsíc prosinec

1. Maria zůstala u paty kříže. Poznala svého Syna, byť byl sebevíc zohaven plivanci a ranami. Tyto zohavující rány ho dělaly v očích jeho Matky jen více hodného lásky a klanění.
2. Po zážitcích opuštěnosti se dostávají okamžiky radostného zjištění, že je Boží pomoc opravdu s námi. Lepší pocit životní bezpečnosti si nemůžeme přát.
3. Důvěra v Boha se upevní v různých zkouškách a nesnázích, v nejistotě o tom, co bude zítra.
4. Bůh i v malém koná zcela veliké věci. Bůh se zjevuje malým v těch nejmenších věcech.
5. Čím více srdce miluje Boha, tím více po něm touží. A čím více po něm touží, tím více ho nalézá.
6. Svatost se nemá hledat ve velikosti nebo ve způsobu přikázaných skutků. Svatost závisí na lásce, kterou má člověk k Božímu zaslíbení. To se dá dokázat u Ježíše, Marie a Josefa.
7. Chápeme-li každý okamžik jako projev Boží vůle, nalezneme v něm všechno, po čem touží srdce.
8. To, co posvěcuje, je přítomnost Kristova pohledu, která získává věčnou blaženost. Dobrý lotr Kristův pohled přijal.
9. Boží vůle je jádro, štáva i síla všech věcí. Boží vůle utváří spásu, pohodu a život těla i duše.
10. Boží přítomnost, jež posvěcuje naši duši, spočívá v tom, že v ní přebývá Nejsvětější Trojice.

(Jean – Pierre De Caussade: Odevzdanost do Boží prozřetelnosti)

